

RURMISTRZ (3) *sb m*

sg N rurmistrz (3). ◊ [*D* rurmistrzowi.]

Sł stp: *rormistr*, *Cn* *notuje*, *Linde XVI i XVIII w.*

Ten, kto zna się na wydobyciu i doprowadzeniu wody; aquilex, indagator (aquarum), liberator Mącz, Cn; aquarius Cn (3) : Aquilex, Który zrzódł vmie dobywać. Rurmistrz/ albo/ wynaydowacz wód. Mącz 13c; Librator, Rurmistrz/ który vmierzić może yako wyfoko wodę przywieść. Mącz 192c, 168b; [Joanni de Debruska magistro cannalium alias rurmistrzowi, qui aquas de fluvio Rudawka ad castrum Crac. cannalibus et aliis instrumentis levat, pensio 5 mrc. pro quartali [...] assignantur CracArtific 1507 nr 128, 1504 nr 63; OrdunekGórn 41; LustrSand 91; Aquilex Rurmistrz. UrsinGramm 184].

Cf [**RURNIK**]

JR